

ЗА МАЙБУТНЄ

UKRAINIAN WEEKLY "FOR THE FUTURITY"

Що нам шастя солодких звичок
У незмінних обіймах дому, —
Може завтра вже нас відкликче
Канонада грізного грому.

І напружений погляд хоче
Відшукати, у тьмі глибокій,
Блискавок фанатичні очі,
А не місяця мрійний спокій.

Олена Теліга

Р і к   І І.

Ф ю с с е н , 28.4.1946

УКРАЇНСЬКИЙ
Б. 297..... 10/4 46
МУЗЕЙ-АРХІВ

Ч и с л о   І О

СХАМЕНІТЬСЯ!

Є речі, про які не хотілось би говорити, а особливо на чужині, коли ми зі всіх сторін оточені чужими людьми, що на нас дивляться та нас не розуміють. Є речі, про які можна мовчати, але ж знову про речі другі годі мовчати.

Життя кожної меншої чи більшої збірноти не може плисти тихо, без суперечностей, ударів, непорозумінь. Це ясне. Бо люди є тільки людьми. Але ці суперечності, удари, непорозуміння не можуть сягати й не сягають до найглибших основ тої збірноти. А коли все таки були якісь удари, що сягали б до найтаїніших основ якоїсь збірноти, це були зумовлені, спричинені чужими, ворожими тій збірноті елементами.

У своєму історичному поході український нарід не знав ніяких штучних розділів на своєму живому тілі, тим то він перетривав всі лихоліття, не зломився, а ріс — могутнів. Гинули його кати, валились тюремні мури, що прислонювали ясне сонце, а український нарід ішов вперед. Він могутнішав. Сини страдалої України однаково, чи це золотого Поділля, зелених Карпат, чи українських степів, чи соняшних чорноморських берегів, Кубані чи висуненої далеко на захід Лемківщини чи Посяння, однаково гинули за найвище право, за право до життя українського народу. Однаково гаряче билось любов'ю до Батьківщини серце українця-православного та українця-католика. Однаково вони жили та однаково вмирали для України.

Чи не проливали своєї юнацької крові українці-католики за "православний" Київ, бо це є серце України, це столиця України. Чи не гинули славно українці-православні за "...католицький" Львів, бо це друга столиця України. І одним і другим, сином одної матері присвічувала

одна й та сама Ідея.

Та силою комплексу історичних факторів український нарід штучно розділено, щоб, розділивши його, легше було над ним панувати, легше покорити та знищити.

Деякі наслідки цього штучного поділу ввійшли вже в традицію, так би мовити в кров і в кість українського народу. І хоч вони для суцільності народу не є бажані, то все ж таки їх треба приймати як "конечне зло" та взаїмними уступками, зрозумінням та толеранцією ці різниці злагіднювати.

Волею Всевишнього розвалилась гітлерівська Німеччина, завдяки чому знову дві вітки одного народу, розділені довгими роками релігійними обрядами, як наслідок консеквенції історії, та політично-державними кордонами, змішались, одухотворені знову тільки одною Великою Ідеєю.

Сталось це там — далеко, у рідному краю, сталось це тут — на вигнанні. Прийшла врешті та хвилинка, до якої всі українці зітхали, якою жили. Правда, не серед тих обставин, серед яких би хотілось. Але невідомі є шляхи Божі.

Та на цьому місці ми пось іншого хочемо підкреслити. Кожний нарід, кожна збірнота є сильна тільки в єдності. І тому всі ворожі чинники почали працювати над тим, щоб штучний поділ українського народу існував далі, а до цього, щоб ще й поглиблювався.

І, не диво, в краю, на рідній землі, серед зовсім інших обставин, штучні лінії поділу давно затерлися. Край живе одним.

І хоч ми, як фарисей мислимося Богові: "Боже, нам єдність пощади... Єдності сила народу..." то процес єдності розпочався на еміграції, по відірванні від рідної землі, страйкани з перед очей Велике Завтра, почала як-

ти малим сьогодні. Саме на еміграції зродилася чудернацька "проблема" "східняків" та "западників", саме на еміграції загострюється проблема "католиків" та "православних". Може це тільки в нашому таборі, коби це Бог дав. Та в тім непотішаючій явищі все таки є одно потішаюче: чим менше хтось має інтелігенції /в загальному понятті/ чим менше має до цього даних, тим більше він захоплюється тими "проблемами" тим гарячіший він є прихильник їх.

За цими псевдо-проблемами губиться в них Одинока Велика Проблема.

Мало цього, що родяться "проблеми", але одночасно голосяться автори розв'язання цих "проблем". Мало це цього, автори цих розв'язок забувають, що вони живуть в часах демократичних свобод: слова, преси, свободи віри, а не в часах інквізиції, права п'ястуна чи в часах позерських

диктаторів. Ми знаємо, що тільки духові лінтяї, щоб відкинути від себе підозріння духового лінивства, закриваються плашиком важності "нових проблем", що зродилися в їх хворих головах. Певні непорозуміння чи розбіжності внутрі народу будуть розглядані та розв'язані самим же українським народом, але серед зовсім інших обставин та не на еміграції.

Прихильникам та пропагаторам "хлопських параграфів" можемо порадити, щоб вони, вечером лягаючи спати та рано, встаючи, прочитували собі це місце Св. Письма, де пишеться: "Хто сіє вітер, збирає бурю" та "Хто чим воже від цього гине."

Ігор Ромен

oo
oo

XX

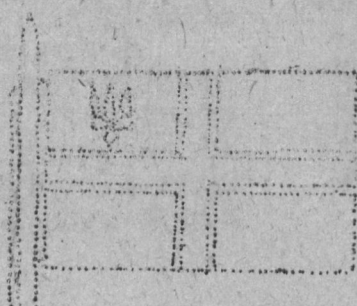
Сторінками історії

Багато є в історії наших визвольних змагань похибок, а одною з них це III. універсал Української Центральної Ради, що визнаючи кордони України, не включив туди чорноморського побережжя Криму. Тим самим Україна в часах визвольних своїх змагань втратила всю чорноморську флоту, позбавлена кримської бази стратила опертя на Чорне море, а тим самим і стратила ширше міжнародне значення.

Щойно пізніше Центральна Рада пізнала свою похибку та під натиском військових українських кіл

які були найбільше державно-творчим зрілим елементом у той час, тайним наказом припоручає Запорізькому корпусові ген. Натієва прочистити Крим від ворогів та прилучити його до Української Держави.

І те, чого не в силі доказати прекрасно випосажені технічно німецькі захланні полчища, Запорізький корпус під командуванням ген. Натієва та полк. Болбочана доказує своїм завзяттям та стратегією. Уже 24. квітня 1918 р. полк. Болбочан займає Сімферопіль та готується походом далі на Севастопіль та ні-

Поль Половецький
.....

ВЕЛИКОДНІ МЕЛЬОДІЇ

1.

Моя ти рідна Україно!
Тебе я бачу і ві сні.
Чи вилє звір в лиху годину,
Чи чайка скиглить навесні,
Чи хуртовина завиває
І стугонить вночі в вікно,
А думка душу розриває
І твердить все мені одно:
То ж Україна стогне, плаче,
Вмира в кайданах на ногах.
То ж звірі тіло рвуть козаچه
В глибоких півночі снігах.

2.

Моя ж ти, ненько Україно!
Молю тебе, скажи мені,
За віщо гинеш неповинно
Так ранім-ранком навесні?
Чого краса твоя зів'яла
Й опали молоді квітки?
Чому змія тебе приспала
І розірвала на шматки
Твоє святе, пречисте тіло,
Твою всю силу молоду,
Твоїх синів великих діло
Так нещасливих на роду?...

3.

Не скаже тинь Його розп'ята,
За що Він висів на хресті.
Не розповістьи Скорбна Мати
Про істини святі, прості,
Що потоптали їх іуди -
Некороновані царі -
Та їхні сонми словоблудів,
На ч'є стаючи на горі.

Христокоравці!.. Ви повинні
В тих злодіяннях! Ви, лиш ви!...
Пилю, цідили кров невинну,
А і самі від рук "жидови"
Сконали, згинули безслідно
В потоках крові, сліз, страждань,
Як неповинну Матір рідну
Поставили на смертну грань.

4.

Христос Воскрес!.. - А ти, Матусю,
Лежиш і досі нежива.

І мовчки я стою й дивлюся,
Читаючи в умі слова:
Пречиста Мати-Україно,
Мій рідний краю золотий!
Вже недалеко та година
Коли воскреснеш вранті й ти!

Д О Н О Ш И К

Займатись доношництвом значить отільки, що очернювати. По більшій часті робиться це з продуманою ціллю, щоб один одного захитати доброю славою, позбавити його свободи, позбавити його майна. На всякий випадок — принести другій людині шкоду. Доношникові усувається ґрунт під ногами, коли його доноси не осягають бажаної мети.

Я не пригадую собі, щоб поняття доношика перед тим так часто було на устах усіх, як це сталося по захопленні влади нацистами. Там система шпиглювання переживала свій розквіт. Ніхто ніде не був певний. Навіть поміж супружчій ліжка партія ставила своїх доношників та радо приймала обвинувачення небихованих дітей супроти їхніх батьків.

Зухвало й бевстидно та з випрямленою головою ступав доношик своїм шляхом. Він ставав борцем брутальних фраз та почувався як герой.

Тисячі завдячують йому домовину та шнурок, завдячують йому своє арештування та втрату маєтку.

Але й тепер доношик не вимер. Він живе весело далі. Очевидно в іншій формі, під іншим плашиком. Чи доношництво є хворобою, чи є заразливою? Я думаю, що на це питання мусямо принаймні до певного ступеня відповісти потакуучо.

Хто біжить легкодушно з доносом до властей, щоб тільки особистого не вигідного ворога "положити" на лопатки" цей є доношиком. Хто не має відваги своїм прізвиськом покрити свої заподання — цей є народнім шкідником.

Американці є від сторіч свободніми людьми і живуть у свободних державах. Ми не віримо, щоб вони мали для доношників щось більше, як тільки погорду. Чи з цього не треба витягнути відповідної науки?

Хто легкодушно або зі злої волі робить неправдиві доноси, мусять ізза своїх фальшивих обвинувачень або злбних спліток бути притягнені до строгої відвічальності.

З німецького переклав

б. д.

К у д и в е д е п о л і т и к а

Б Е В І Н А.

/УПС/ Під таким заголовком появилася в київському журналі "Сучасне й майбутнє" ч. 2, за лютий 1946 стаття Мішенка з гострим нападом на політику Бевіна. На цьому місці подаємо короткий зміст цієї статті:

Починається вона ствердженням, що політика сьгоднішнього уряду Англії є антидемократична. Ця антидемократична політика виявляється в тому, що Англія не хоче забрати своїх військ з Греції, Індонезії та Лівану.

Підчас своєї репліки на раді ООН Бевін покликався на одному засідання на Байрона, який згинув в обороні Греції та її свободи. Так — пише Мішенко — Байрон віддав життя за свободу Греції, а Бевін держить війська в Греції. Бевінові присвічує інший приклад, приклад лорда Керзона, знаного ворога Советського Союзу, який твердив, що між Англією і Советським Союзом мусять колись прийти до війни.

У відповідь на обвинувачення представників СССР та України /сов.-прим.ред./ супроти Англії на Раді ООН — світ почув скаргу Бевіна, що СССР веде протибритійську пропаганду. Тепер все ясно. На в тому лихо, що англійські війська не хочуть залишити Греції, Індонезії та Лівану. Лихо в советській пропаганді — конклудує Мішенко.

У своїх репліках на советські обвинувачення на Раді ООН Бевін підкреслив, що англійські війська знаходяться в Греції за згодою грецького уряду.

Але пан Мішенко не може з тим ствердженням погодитися. Та Мішенко не дає посувається і дослівно пише: "Англійська дипломатія злиглася в Греції з колишніми німецькими колабораціями і створила реакційний уряд. Це саме і в Індонезії. Лейбористський уряд докотився до того, що виліває японські війська проти індонезів." От як би проти індонезів вислати советські війська — це було б

в порядку. Не було б тоді мови

про ніяких коляборантів.

—000—

Зі спорту

/вл. кор./ Здавалось, що по "чорній неділі" 14 квітня /спортове свято в Фюссені/ У.Р.С.Т. "Калина" не отрясається з пригноблення та жалю. Такою саме "чорною неділею" розпочато спортовий сезон весняний у Фюссені.

Та дбайливий фюссенський провід спортового життя не дав довго сумувати та відпочивати на лаврах... програної на всіх фронтах. Уже 23 квітня "Калина" виїжджає до авгзбурської "Чорногори".

І знову наповнились молодечі /та на жаль не по молодечому завзяті/ серця надією. Ідуть копуни, змагуни в відбиванці та кошівці та ідуть гравці стук-пуку. Тепер вже виграємо... Тепер змиємо чорну пляму 14 квітня.

Хмарна та дошева негода фюссенського світанку не впливає на добрий настрій змагунів. Ясно. Чейже ніхто з них не хворіє це ні на ревму ні на подагру. Зі співом та добрим гумором мчаться змагуни "Калини" до Авгзбурга фюссенським "експресом."

Нарешті ми в Авгзбурзі та в гурті, чи не перший раз, доходимо до Соме-касарень. Представники "Чорногори" впроваджують нас до своєї домівки.

В год. 10. Зо зачинаються змагання стук-пуком. Змагуни "Калини" завзято студіюють таблицю першунів "Чорногори". Слідно поденервування. Чистця "Калини" нема на змаганнях. Виїхав кудись на святка... і мав доскочити. Коли б ліпші часи, можна б подумати, що по святочній ковбасі, яйцях та інших святочних благах захворів. До речі, як довідуємося пізніше від нашого аса — проспав поїзд. Безперечно, віримо в силу молодечого сну... але й слово змагуна все щось значить.

Нарешті арбітри займають свої місця за судейським столом. Льосування. Хто з ким.

З бучим серцем витягають змагуни карточки. Змагання розпо-

чинають:

Пацлавський /Калина/ — Миськів /Чорногора/.

Змагун "Калини" слідно стремований. М'ячі попадають в сітку або за стіл. Перший сет виграє "Чорногора" /14:21/ У другому сеті Пацлавський опановується, але не зовсім. Противник не такий страшний. Та знову притомність ума та опанування бере верх та змагун "Чорногори" знову виграє /19:21/ А опісія вже... як з мішка.

Трохи надії для "Калини" приносить Мочерняк /Калина/ — Дрогобицький /Чорногора/ виграючи перший сет /16:21/, але за це... два чергові сеті... знову програні.

"Чорногора" перемогла. Початок несогірший...

Дальша програма дня: обід та шиво, якого собі змагуни не жалують. Після обіду: відбиванка чоловіків. І тут можна б писати не репортаж-звідомлення, а повість, якщо б ми хоч крихітку мали певності, що здорова критика принесе певну користь змагунам. Але, на жаль, ці самі помилки є вже "традицією" і тому твердо треба ствердити, що відбиванку "Калина" програла зовсім заслужено. На тлі працюючої та рухливої "Чорногори" винала "Калина" не як на весну в повній своїй красі та юності, а більш на счорнілий куц... зимою.

Коли змагуни палять 6 подач, пропускають м'ячі поміж собою без найменшого руху руки, коли свиряться на грині й тільки ідеальних подач очікують, а самі на грині не є змагунами, а мертвяками, то ясно, що післяд мусить принести перемогу красній дружині, в тім випадку "Чорногори" в відношення 0:2.

Але й програвати треба вміти також по... спортовому.

Переїдлім на пляну комідати. Змагуни "Чорногори" бадьорі, дубілка розбавлена йу... "каслава". Та свисток і... змагуни "Калини" накладають темпо та відразу здобувають дві точки. Дещо пізніше знову.

Серед публіки шепіт: наші програють.

Змаг кінчається вислідом 23:25 в користь "Чорногори. Якщо б суддя признав "Калині" останній кіш, що його вона здобула /до речі зовсім правильний/ то вислід був би норішений. Треба признати, що дружина кошівки "Калина" побить великі поступи.

Публіка частинно успокоена перемогою "своїх". Та все таки в атмосфері вичувається напруження. Переходимо на грище копаного мяча.

Одинадцятка "Чорногори" заавансована, зіграна та з довшою спортовою заправою та практикою.

З початку гра нецікава, млява, з легкою перевагою "Чорногори". Друга полугра заповідається цікавіша й Клименко здобуває перші ворота для господарів. Гра прибирає на рухливості. Обі дружини атакують ворота противника. Та все це без вислїду. Атаки "Чорногори" ліквідують завжди певно наша оборона, в якій на особливе вирізнення заслуговує інж. Лінев, про якого можна сказати, що він "концертує". Акціям нашої одинадцятки бракує викінчення, а головно стрілів на ворота. У цій полугрі отряслася зі своєї апатії "Калина" та, не вмючи використати навіть пригожих ситуацій, зі змагань виходить переможеною /0:1/

Суддював добре П. Андрухович. Треба признати, що саме в одинадцятці "Калини" є найбільша її надія, бо вона вмїла доказати, що значить завзяття змагу, зусилля та гармонія між змагунами.

Ю. В-кий.

oo

Зі світа:
.....

/УПС/ Як повідомляє московське радіо на засіданнях Верховної Ради голова комісії плянування Вознесенський заявив, що новий п'ятилітній плян передбачує забезпечення Червоної Армії в найновішу модерну зброю тому, що капіталістичний світ підготовляє нову агресію проти Советів. Одночасно передбачається посилення дослідів над атомовою бом-

бою.

oOo

/УПС/ Софійське радіо подало: Болгарський прем'єр міністрів заявив, що зміни в болгарському кабінеті підуть в напрямі вказівок советського, а не американського уряду. В Софії /столиці Болгарії/ повстала советсько-болгарська гірничо-спілка, в якій вже працює 16 советських інженерів.

oOo

/УПС/ З варшавського радія: В цілому ряді польських міст, як напр. в Лодзі, Відголі, Желмі та ін. висадив хтось у повітря пам'ятники для визвольної червоної армії, поставлені вдячним населенням. Радіокоментатор варшавського радія приписує цю роботу фашистським злочинцям з підстигу ген. Андерса, які крім цього де тільки можуть воюють довнірів та старшин Червоної Армії. Радіо заповідає, що пам'ятники будуть відбудовані, а злочинці покарані. "Фашистські злочинці, що вислугуються за один гріш чужим і ворожим інтересам не є в стані ослабити почуття, яке має польський нарід для хоробрих синів червоної армії" - кінчить спікер.

oOo

/УПС/ Газета "Дзеннік Польскі" ч. 40 повідомляє: з кінцем січня ц. р. почався серед старшин армії в Польщі ряд масових арештів. Арештовано понад 2 000 старшин в різних містах Польщі, головно колишніх варшавських повстанців та старшин А. К. Акція проходить під керівництвом г. зв. "Головного Заряду Інформації Польських Військ", у проводі якого стоїть москаль Дабанов. Прокуратори військового суду одержали наказ виготовлення актів обвинувачення в 17 процесах.

oOo

oo

З причин від нас незалежних це число виходить зі значним опізненням, за що просимо вибачення в наших сталих відборців та читачів.

Видавництво "За Майбутнє"

oo
oo

